

Nr 333.

Godkänd av första kammaren den 5 juni 1925.
Godkänd av andra kammaren den 5 juni 1925.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ny definitiv löneroglering för landshövdingarna och befattningshavare vid länsstyrelserna m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(Statsutskottets utlåtande nr 112 och memorial nr 134.)

Till Konungen.

I den till riksdagen den 2 januari 1925 avlåtna propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov för budgetåret 1925—1926 har Eders Kungl. Maj:t under femte huvudtiteln (punkterna 90—94 samt 100, 104, 106 och 107) föreslagit riksdagen att i avvaktan på den proposition, som kunde komma att i ämnet avlåtas, i riksstaten beräkna

dels till landshövdingarna ett ordinarie förslagsanslag av 540,000 kronor,
dels till befattningshavare vid länsstyrelserna ett ordinarie förslagsanslag av 3,140,000 kronor,

dels det ordinarie anslaget till sakkunniga till biträde vid utredningar m. m. till 9,000 kronor,

dels det ordinarie reservationsanslaget till extra biträden hos länsstyrelserna m. m. till 675,000 kronor,

dels till beredande av ortstillägg till landsfogden i Göteborgs och Bohus län ett extra anslag av 200 kronor,

dels det ordinarie förslagsanslaget till ålderstillägg till 550,000 kronor,

dels det ordinarie förslagsanslaget till skrivmaterialier och expenser, ved m. m. till 1,200,000 kronor,

dels till beredande av tillfälliga lönetillägg åt vissa vaktmästare och med dem jämförliga befattningshavare ett extra förslagsanslag av 9,500 kronor,

dels ock för bestridande av kostnaderna för dyrtidstillägg åt vissa befattningshavare i statens tjänst ett extra förslagsanslag av 5,500,000 kronor.

Bihang till riksdagens protokoll 1925. 14 saml. Nr 333.

Sedermera har Eders Kungl. Maj:t i en till riksdagen avlåten, den 13 mars 1925 dagtecknad proposition, nr 183, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden samma dag, föreslagit riksdagen

dels besluta, att avlöningsreglementet för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, skall från och med den 1 juli 1925 med nedan angivna undantag äga tillämpning å landshövdingar och befattningshavare vid länsstyrelserna, samt att i samband därmed de vissa av sistnämnda befattningshavare tillkommande sportler skola till statsverket indragas;

dels besluta, att uti den till sagda reglemente hörande tjänsteförteckningen under femte huvudtiteln må införas följande:

Verk och befattningar	Avdelning och lönegrad enligt löneplanen
Femte huvudtiteln.	
<hr/>	
Landsstaten.	
<i>Landshövdingarna.</i>	
Landshövdingar	A 4
<i>Länsstyrelserna.</i>	
Landssekreterare	B 30
Landskamrerare	B 30
Länsassessorer	B 27
Länsnotarier av 1:a klass	B 22
Länsbokhållare av 1:a klass	B 22
Länsnotarier av 2:a klass	B 21
Länsbokhållare av 2:a klass	B 21
Landskanslister	B 15
Landskontorister	B 15
Förste expeditionsvakter	B 7
Kansli- eller kameranbiträden	B 7
Expeditionsvakter	B 5
Kontorsbiträden	B 4
Skrivbiträden	B 2
<i>dels</i> bestämma antalet landshövdingar på följande sätt:	
Befattning	Lönegrad
24 landshövdingar	A 4

dels bestämma antalet ordinarie befattningshavare vid de särskilda länsstyrelserna på sätt departementschefen angivit;

dels besluta, att utöver vad i 3 § av avlöningsreglementet stadgas och utan hänsyn till vad i sagda författningsrum finnes däremot stridande skall

i fråga om landshövdingbefattningar och befattningar vid länsstyrelserna gälla,

att med landshövdingbefattning icke må förenas uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för bankaktiebolag eller solidariskt bankbolag eller såsom funktionär i dylikt bolag,

att med annan tjänst än landshövding-, landssekreterar-, landskamrerar- eller länsassessorsbefattning må under den i 2 mom. av berörda 3 § i avlöningsreglementet angivna förutsättning kunna förenas tjänst å kommuns stat;

dels föreskriva, att vid tillämpning i fråga om landshövdingar och befattningshavare vid länsstyrelserna av de i 13 § 3 mom. 1 punkten i ovan nämnda avlöningsreglemente givna bestämmelserna om tjänstemans förflyttningskyldighet skall med uttrycket »det verk, han tillhör eller varunder han lyder», förstås landsstaten i allmänhet, utan begränsning till det egna länet;

dels besluta, att i stället för vad i 22 och 23 §§ i berörda avlöningsreglemente stadgas skola i fråga om landshövding gälla följande bestämmelser:

1. *a.* Landshövding är berättigad till fri bostad i kronans hus med därtill i förekommande fall hörande planterat område (bostadslägenhet) av den omfattning, som av Kungl. Maj:t för varje särskilt län fastställts. Där särskilda förhållanden därtill föranleda, må dock Kungl. Maj:t tilldela landshövding antingen annan, åt honom förhyrd bostadslägenhet, eller ock, i stället för bostad in natura, kontant hyresersättning till belopp, som för varje gång med hänsyn till förekommande omständigheter bestämmes.

Vid landshövdingens tillträde till sin tjänst skall för honom avsedd bostad genom statens försorg vara försedd med möblering för högst fyra till representation avsedda rum. Underhållet av möblering, som genom statens försorg anskaffats, bekostas av statsverket.

b. Landshövding skall bebo honom anvisad bostadslägenhet, såframt icke Kungl. Maj:t på grund av särskilda omständigheter annorlunda medgivit.

I fråga om bostadslägenhetens begagnande skola i övrigt lända till efter rättelse de särskilda bestämmelser, som äro eller varda meddelade.

c. Därest landshövdingens bostadslägenhet erfordras för utvidgning av länsstyrelsens ämbetslokaler eller för annat statsändamål, är landshövding skyldig att å tid, som av Kungl. Maj:t bestämmes, avstå från lägenheten och åtnöjas med åt honom förhyrd bostadslägenhet eller kontant hyresersättning. För enahanda ändamål är landshövding jämväl skyldig att underkasta sig sådan minskning av bostadslägenheten, som skäligen må kunna ske.

Har landshövding på grund av sålunda ändrad disposition av den honom anvisade bostadslägenheten nödgats flytta, skall statsverket gottgöra honom skäligen flyttningkostnad efter Kungl. Maj:ts bestämmande i förekommande fall. Har genom sådan flyttning eller i följd av en mera väsentlig, vid landshövdingens tillträde av befattningen icke påräknad, rubbning i bostadsförhållandena skada eller förlust åsamkats honom, skall statsverket lämna honom skäligen skadeersättning, likaledes efter Kungl. Maj:ts bestämmande.

d. Beträffande bostadslägenhetens avträdande i andra fall än de i c angivna skall gälla, att landshövding eller, om han avlidit, hans dödsbo skall avträda lägenheten å den fardag, som infaller näst efter tre månader från det landshövdingen från tjänsten avgått eller avlidit, dock att avflyttning skall ske, där landshövding beviljas avsked på tid, som av honom begärts, å den fardag, som infaller näst efter avgången från tjänsten, samt, därest landshövding från tjänsten entledigas, å tid, som av Kungl. Maj:t bestämmes.

e. Landshövding eller, om han avlidit, hans dödsbo skall i den omfattning, som i brist på överenskommelse bestämmes av Kungl. Maj:t, upplåta nödigt utrymme i bostadslägenheten för landshövdingens vikarie eller efterträdare.

2. Kostnaderna för uppvärmning av landshövding anvisad bostadslägenhet samt för bränsle, som i lägenheten använts för hushållsändamål, bekostas till tre fjärdedelar av statsverket i enlighet med de närmare föreskrifter, som av Kungl. Maj:t utfärdas;

dels besluta, att landssekreterare och landskamrerare skola var för sig utöver dem enligt avlöningsreglementet tillkommande lön uppbära avlöningsförstärkning med följande belopp, för år räknat:

i Stockholms, Malmöhus samt Göteborgs och Bohus län ...	3,500	kronor
i Gotlands län	1,500	»
i övriga län	2,500	»

dels godkänna följande bestämmelser:

a) Beträffande ordinarie landssekreterare och ordinarie landskamrerare, som övergå till den nya lönestaten, skall gälla, att den, vilkens sammanlagda avlöning, tillfällig löneförbättring däri inbegripen, i medeltal under åren 1922—1924 jämte under samma tid i medeltal uppburna sportler, överstiger vederbörandes avlöning, däri inberäknad avlöningsförstärkning, för budgetåret 1925—1926, skall tilldelas personligt lönetillägg, motsvarande berörda överskott, dock högst 5,400 kronor för år räknat, med iakttagande, att det sålunda bestämda särskilda lönetillägget skall avskrivas: med en niondel från och med den 1 juli 1926, med ytterligare en niondel å det ursprungliga beloppet från och med den 1 juli 1927 o. s. v., så att hela beloppet är avskrivet med utgången av juni månad 1934.

Förutom genom nu nämnda successiva avskrivning skall berörda särskilda personliga lönetillägg minskas i den mån tjänstemannens avlöning till följd av uppflyttning till högre löneklass ökas utöver den i föregående stycke angivna sammanlagda avlöningen omedelbart efter övergången till den nya lönestaten.

Vid tjänstledighet för landssekreterare eller landskamrerare på grund av sjukdom eller av annan anledning skola i fråga om tjänstemannens rätt att uppbära avlöningsförstärkning och för honom eventuellt fastställt personligt lönetillägg gälla de särskilda bestämmelser, som av Kungl. Maj:t i sådant hänseende meddelas.

I fråga om ersättning till vikarie för landssekreterare och landskamre-

rare må särskilda föreskrifter likaledes av Kungl. Maj:t meddelas, att gälla utöver de i 19 § uti avlöningsreglementet givna bestämmelserna.

b) Beträffande befattningshavares avlöningsförmåner vid förflyttning till annan tjänst skola i fråga om landssekreterare och landskamrerare följande särskilda föreskrifter lända till efterrättelse.

Förflyttas landssekreterare eller landskamrerare efter egen ansökan eller, utan sådan ansökan, på grund av något tjänstemannens förfarande i tjänsten, till befattning inom samma eller lägre lönegrad, skall han, oavsett huruvida den nya stationeringsorten tillhör samma ortsgrupp som den gamla eller icke, med frånträdande av den med den tidigare tjänsten förenade avlöningsförstärkningen och det av honom i sagda tjänst eventuellt uppburna personliga lönetillägget, äga i den nya tjänsten uppbära den avlöningsförstärkning, som tilläventyrs kan vara med densamma förenad.

Varder tjänsteman, om vilken nu är fråga, utan egen ansökan och utan något sitt förvällande förflyttad till tjänst inom samma eller lägre lönegrad, skall han, likaledes oberoende av vilken ortsgrupp, hans stationeringsort efter förflyttningen tillhör, bibehållas vid den avlöningsförstärkning och den rätt till personligt lönetillägg, som han i den tidigare tjänsten ägt åtnjuta;

dels besluta, att, där landshövding eller ordinarie tjänsteman vid länsstyrelse, å vilken ovan nämnda avlöningsreglemente kommer att från och med den 1 juli 1925 äga tillämpning, enligt hittills gällande bestämmelser ägt uppbära någon del av avlöningen — såväl i staten upptagen avlöning som tillfällig löneförbättring eller tillfälligt lönetillägg — i förskott, vid ingången av juli månad 1925 till honom skall på statsverkets bekostnad utbetalas ett belopp, motsvarande vad han skulle hava i den befattning, han vid utgången av juni månad 1925 innehar, i förskott uppburit för juli månad 1925, om de dittillsvarande avlöningsbestämmelserna då fortfarande varit gällande;

dels förklara, att övriga av riksdagen med avseende å den definitiva löne regleringen för befattningshavare vid statsdepartement med flera verk lämnade medgivanden må i tillämpliga delar gälla även beträffande landshövdingar och befattningshavare vid länsstyrelserna;

dels godkänna följande stat för landshövdingar och befattningshavare vid länsstyrelserna, att tillämpas från och med budgetåret 1925—1926:

Stat.	kronor
Avlöningar till landshövdingar, förslagsanslag	540,000
Avlöningar till ordinarie befattningshavare vid länsstyrelserna, förslagsanslag	2,590,700
Vikariatsersättningar, förslagsanslag	50,000
Avlöningsförstärkning till landssekreterare och landskamrerare, förslagsanslag	124,000
Personligt lönetillägg till landssekreterare och landskamrerare, förslagsanslag	260,000

Övergångslön, förslagsanslag	110,000
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m.	675,000
Sakkunniga till biträde vid utredningar m. m.	9,000
	Summa kronor 4,358,700

Anm. Landshövdingar äga såsom representationsbidrag uppbära följande belopp, för år räknat:

Landshövdingen i Göteborgs och Bohus län	6,000 kronor
Landshövdingen i Malmöhus län	4,800 »
envar av övriga landshövdingar.....	3,600 »

Representationsbidrag utbetalas i samma ordning som lönen. Huruvida och i vad mån sådant bidrag må av landshövding uppbäras under annan ledighet än semester, bestämmas av Kungl. Maj:t.

dels besluta, att tjänsteman vid länsstyrelse, som kvarstår å sådan äldre avlöningsstat, med vilken icke är förbunden skyldighet att underkasta sig minskning eller upphörande av sportler, skall, vid indragning till statsverket av sportler för befattningshavare vid länsstyrelserna, erhålla gottgörelse för mistade sportler, beräknad efter medeltalet av den inkomst, tjänstemannen må anses hava åtnjutit av sålunda indragna sportler under den senast förflutna tid, såvitt möjligt ej understigande tio år, därför denna inkomst kan utrönas;

dels under femte huvudtiteln — med uteslutande av följande under avdelningen landsstaten uppförda anslag, nämligen det ordinarie anslaget till landshövdingarna, det ordinarie anslaget till tjänstemän och betjante vid länsstyrelserna, det ordinarie anslaget till sakkunniga till biträde vid utredningar m. m. samt det ordinarie reservationsanslaget till extra biträden hos länsstyrelserna m. m. — under avdelningen överståthållarämbetet och landsstaten under rubriken landshövdingar och befattningshavare vid länsstyrelserna uppföra ett ordinarie förslagsanslag av 4,358,700 kronor;

dels under femte huvudtiteln till beredande av ortstillägg till landsfogden i Göteborgs och Bohus län för budgetåret 1925—1926 anvisa ett extra anslag av 200 kronor;

dels under femte huvudtiteln under avdelningen diverse nedsätta det ordinarie förslagsanslaget till ålderstillägg, nu 650,000 kronor, med 100,000 kronor till 550,000 kronor;

dels under femte huvudtiteln under avdelningen diverse uppföra det ordinarie förslagsanslaget till skrivmaterialier och expenser, ved m. m. med 1,200,000 kronor;

dels under femte huvudtiteln till beredande av tillfälliga lönetillägg åt vissa vaktmästare och med dem jämförliga befattningshavare för budgetåret 1925—1926 anvisa ett extra förslagsanslag av 9,500 kronor;

dels ock under femte huvudtiteln för bestridande av kostnaderna för dyrtidstillägg åt vissa befattningshavare i statens tjänst för budgetåret 1925—1926 anvisa ett extra förslagsanslag av 5,500,000 kronor.

I detta sammanhang har riksdagen till behandling förehaft ett flertal i ämnet väckta motioner, vari yrkanden av skilda slag framstälts. Sålunda har i en motion (I: 262) föreslagits, bland annat,

att riksdagen vid löneregleringen för landshövdingarna och länsstyrelserna på grundval av propositionen nr 183 måtte, bland annat, vidtaga följande ändringar i och tillägg till Eders Kungl. Maj:ts förslag, nämligen

att länsnotarier och länsbokhållare av 1:a klass hänföras till lönegraden B 23;

att 3 § avlöningsreglementet ävensom det i propositionen föreslagna stadgandet, att med landshövdingebefattning icke må förenas uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för bankaktiebolag eller solidariskt bankbolag eller såsom funktionär i dylikt bolag ej skall äga tillämpning på landshövding, som övergår från nu gällande lönestat till den nya lönestaten; samt

att beträffande ordinarie landssekreterare och ordinarie landskamrerare, som övergå till den nya lönestaten, skall gälla, att den, vilkens sammanlagda avlöning, tillfällig löneförbättring däri inbegripen, i medeltal under åren 1920—1924 jämte under samma tid i medeltal uppburna sportler, överstiger vederbörandes avlöning, däri inberäknad avlöningsförstärkning, för budgetåret 1925—1926, skall tilldelas personligt lönetillägg, motsvarande berörda överskott, dock högst 7,200 kronor för år räknat, med iakttagande att det sålunda bestämda lönetillägget skall successivt avskrivas på sätt Eders Kungl. Maj:t föreslagit.

Vidare har i två likalydande motioner (I: 269 och II: 412) hemställts, att riksdagen, då riksdagen går att fatta beslut i den fråga, som avses i Eders Kungl. Maj:ts proposition nr 183, må bestämma, att länsnotarier och länsbokhållare av första klass skola placeras i lönegraden 24 B i den nya löneplanen, motsvarande lönegraden B 15 i den förutvarande löneplanen, ävensom anvisa de medel, som en sådan placering påkallar.

Vidkommande till en början frågan om *sättet för landshövdingens tillsättande* hava, såsom den i propositionen lämnade redogörelsen giver vid handen, delade meningar härutinnan gjort sig gällande. Å ena sidan har sålunda Eders Kungl. Maj:t, i likhet med landsstatslönesakkunniga och statskontoret, hävdad den uppfattningen, att landshövdingarna borde såsom hittills tillsättas medelst fullmakt, under det att å andra sidan 1902 års löneregleringskommitté såsom sin åsikt framhållit, att det för vissa befattningar gällande förordnandesystemet även borde tillämpas å landshövdingarna.

Landshövdingarna.

Vid det övervägande, riksdagen ägnat detta spörsmål, har riksdagen icke funnit tillräckliga skäl förebragta för en ändring i den nu gällande ordningen härutinnan, och anser sig riksdagen alltså böra ansluta sig till Eders Kungl. Maj:ts förslag i denna del.

Vad härefter angår de för landshövdingarna föreslagna *kontanta avlöningsbeloppen*, har riksdagen först upptagit till behandling frågan, huruvida, på sätt Eders Kungl. Maj:t föreslagit, avlöningsreglementet för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, den 22 juni 1921 bör å dem tillämpas eller huruvida icke, såsom innevarande års riksdag beslutat i fråga om vissa befattningshavare vid universiteten, ett särskilt löneschema bör för dem utarbetas och särskilda

avlöningsbestämmelser komma till tillämpning. Riksdagen har härvid kommit till den slutsatsen, att den i avlöningsreglementet intagna löneplanen icke lämpar sig för landshövdingarna, och synes riksdagen flertalet av reglementets bestämmelser, därest de skulle gälla för landshövdingarna, komma att sakna reellt underlag. Riksdagen vill särskilt framhålla, att då, på sätt Eders Kungl. Maj:t föreslagit och riksdagen, enligt vad nedan omförmäles, beslutat, landshövdingarna även hädanefter skola bibehållas vid dem tillkommande förmån av fri boställslägenhet ävensom statsbidrag till boställslägenhetens uppvärmning — faktorer, som i relativt hög grad inverka på frågan, till vilken dyrtidsgrupp vederbörande residensstad är hänförd — en differentiering i löneförmånerna med hänsyn till placeringsorten näppeligen synes riksdagen vara motiverad beträffande nu ifrågasvarande befattningshavare.

Såsom i propositionen nämnts, hade 1902 års lönerogleringskommitté med tagen hänsyn ej allenast till länens folkmängd utan även till andra förekommande omständigheter och förhållanden föreslagit, att de avlöningar i form av arvoden, som skäligen syntes böra tillkomma landshövdingarna, borde bestämmas till 19,000 kronor för landshövdingarna i Göteborgs och Bohus län samt i Malmöhus län, till 17,000 kronor för landshövdingarna i Uppsala, Södermanlands, Kronobergs, Gotlands, Blekinge, Hallands, Västmanlands, Jämtlands och Västerbottens län samt till 18,000 kronor för övriga landshövdingar.

Eders Kungl. Maj:t har i likhet med landsstatslönesakkunnige föreslagit, att landshövdingarna borde i fråga om lön hänföras till lönegraden A 4, enligt vilken lönegrad lönen å billigaste ort utgör 16,200 kronor och å dyraste ort 18,000 kronor för år räknat. Härtill skulle emellertid komma — förutom kallortstillägg — representationsbidrag.

Enligt vad ovan anförts, har riksdagen kommit till den uppfattningen, att den i avlöningsreglementet intagna löneplanen icke lämpar sig för landshövdingarna, utan synes riksdagen en särskild lönestat och särskilda avlöningsvillkor böra gälla för dessa befattningshavare.

I fråga om de erforderliga lönebeloppen har riksdagen i likhet med Eders Kungl. Maj:t ansett det ligga i statens intresse, att löneförmånerna å ifrågasvarande befattningar tillmätas så, att vid deras tillsättande hänsyn endast må behöva tagas till vederbörandes lämplighet och icke därjämte till förmågan att bära med befattningens tillträdande och innehavande förenade ekonomiska uppoffringar. Enligt riksdagens mening synes det för den skull uppenbart, att ur denna synpunkt lönerogleringskommitténs förslag icke kan anses tillfredsställande och måste, på sätt av statskontoret framhållits, detta anses erkänt av 1924 års riksdag genom dess beslut att höja den tillfälliga föreförbättringen för landshövdingarna till sådant belopp, att avlöning jämte dyrtidstillägg kommit att i flera fall överstiga vad som skulle utgå vid tillämpning av kommitténs förslag.

Med beaktande av nu berörda synpunkter och då enligt riksdagens bestämda uppfattning det i flera hänseenden icke kan anses lämpligt, att landshövdingarna förutom fast lön tillerkännas särskilt representationsbidrag,

har riksdagen, som för visso inser nödvändigheten av att vid lönesättningen för landshövdingarna tillbörlig hänsyn toges till de kostnader av olika slag, som äro förenade med uppehållande av landshövdingebefattningarna, ansett att landshövdingarna, vilkas åligganden i stort sett måste anses vara desamma i de olika länen, böra komma i åtnjutande av en fast lön å 21,000 kronor med undantag dock för landshövdingarna i Malmöhus län samt Göteborgs och Bohus län, vilka senare torde böra såsom hittills i lönehänseende intaga en särställning. Fog för någon skillnad i löneförmåner dessa senare emellan synes emellertid riksdagen icke förefinnas, utan torde de böra i avlöningshänseende hädanefter likställas, och synes riksdagen lönen för dem skäligen kunna bestämmas till 23,500 kronor.

Av nedanstående tablå framgår, huru de av riksdagen sålunda beslutade avlöningsförmånerna ställa sig i förhållande till de nuvarande och de av Eders Kungl. Maj:t föreslagna:

L ä n	Orts-grupp	Nuvarande			Enligt Kungl. Majts förslag			Enligt utskottets förslag. Lön
		Lön	Tillfällig löneförbättring	Summa	Lön	Repre-sentations-bidrag	Summa	
Stockholms	G	13 000	4 000	17 000	18 000	3 600	21 600	21 000
Uppsala	E	13 000	4 000	17 000	17 400	3 600	21 000	21 000
Södermanlands	E	13 000	4 000	17 000	17 400	3 600	21 000	21 000
Östergötlands	D	13 000	4 000	17 000	17 100	3 600	20 700	21 000
Jönköpings	C	13 000	4 000	17 000	16 800	3 600	20 400	21 000
Kronobergs.....	B	13 000	4 000	17 000	16 500	3 600	20 100	21 000
Kalmar.....	D	13 000	4 000	17 000	17 100	3 600	20 700	21 000
Gotlands.....	C	13 000	4 000	17 000	16 800	3 600	20 400	21 000
Blekinge.....	D	13 000	4 000	17 000	17 100	3 600	20 700	21 000
Kristianstads	C	13 000	4 000	17 000	16 800	3 600	20 400	21 000
Malmöhus	E	15 500	4 000	19 500	17 400	4 800	22 200	23 500
Hallands.....	D	13 000	4 000	17 000	17 100	3 600	20 700	21 000
Göteborgs o. Bohus	F	17 000	4 000	21 000	17 700	6 000	23 700	23 500
Älvsborgs	D	13 000	4 000	17 000	17 100	3 600	20 700	21 000
Skaraborgs	D	13 000	4 000	17 000	17 100	3 600	20 700	21 000
Värmlands	E	13 000	4 000	17 000	17 400	3 600	21 000	21 000
Örebro	E	13 000	4 000	17 000	17 400	3 600	21 000	21 000
Västmanlands	F	13 000	4 000	17 000	17 700	3 600	21 300	21 000
Kopparbergs	E	13 000	4 000	17 000	17 400	3 600	21 000	21 000
Gävleborgs	F	13 000	4 000	17 000	17 700	3 600	21 300	21 000
Västernorrlands.....	F	13 000	4 000	17 000	17 700	3 600	21 300	21 000
Jämtlands	F	13 000	4 000	17 000	17 400	3 600	21 000	21 000
Västerbottens.....	E	13 000	4 000	17 000	17 460	3 600	¹⁾ 21 060	21 000
Norrbottens	G	13 000	4 000	17 000	18 195	3 600	²⁾ 21 795	21 000

¹⁾ Med kallortstillägg.

Vid bifall till Eders Kungl. Maj:ts förslag skulle årliga kostnaderna för löner och representationsbidrag till landshövdingarna uppgå till 505,755 kronor. Enligt riksdagens beslut skulle lönerna för år räknat stanna vid tillhoppa 509,000 kronor.

Såsom av statsrådsprotokollet framgår, har departementschefen avsett, att den lönereglering, varom nu är fråga, skulle i största möjliga utsträckning göra landshövdingarna oberoende av förvärvskällor vid sidan av statstjänsten. Departementschefen har härvid erinrat om, hurusom i 3 § av avlöningsreglementet för befattningshavare vid statsdepartement m. fl. verk stadgats förbud — villkorligt eller ovillkorligt — för innehavare av ordinarie befattning att därmed förena annan tjänst eller uppdrag av viss beskaffenhet. I 2 mom. av sagda paragraf föreskrives sålunda bland annat, att med ordinarie befattning ej finge förenas vare sig uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för verk eller bolag, som vore försett med Eders Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag, eller befattning såsom tjänsteman i sådant verk eller bolag eller annan tjänstebefattning av vad slag det vara må. Eders Kungl. Maj:t eller, vad angår befattningshavare inom vissa lönegrader, annan vederbörande myndighet kunde dock medgiva undantag härutinnan efter prövning, att det uppdrag eller den befattning, varom i varje särskilt fall vore fråga, icke kunde anses inverka hinderligt för utövande av statstjänsten.

Dessa inskränkningar i rätten att vid sidan av statstjänsten utöva annan verksamhet hava synts departementschefen böra bliva gällande även för landshövdingarna i samband med löneregleringen. I ett avseende har det till och med synts departementschefen föreligga anledning att för de sistnämndas vidkommande föreskriva en viss skärpning av bestämmelserna i fråga. Med landshövdingbefattning borde nämligen enligt departementschefens uppfattning icke få förenas uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för bankaktiebolag eller solidariskt bankbolag eller befattning såsom funktionär i dylikt bolag. Enligt departementschefens förmenande måste det anses olämpligt, att de sins emellan om allmänhetens förtroende konkurrerande affärsföretag, om vilka här vore fråga, sattes i tillfälle att för sina syften tillgodogöra sig den auktoritet inom det allmänna livet, som bör tillkomma en landshövding.

Något undantag från nu angivna regel har synts departementschefen icke böra medgivas. Däremot har departementschefen ansett anledning icke förefinnas att förhindra, att landshövding, efter vederbörligt tillstånd, kunde innehava liknande uppdrag eller befattning hos hypoteksbank eller annan därmed jämförlig inrättning. Vad sådan inrättning beträffade, syntes nämligen icke föreligga samma skäl för ett förbud i berörda hänseende, som måste anses avgörande, då fråga vore om vanliga affärsbanker.

Departementschefens mening i nu berörda fråga delar ock riksdagen, och har riksdagen vid sitt förslag till lönereglering tagit hänsyn till ifrågavarande spörsmål. Såsom i motionen I:262 framhållits, skulle emellertid, därest förbud i samband med löneregleringen stadgades för landshövdingarna att med ämbetet förena uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse

för bankaktiebolag eller solidariskt bankbolag eller såsom funktionär i dylikt bolag, detta förbud för flertalet av de nuvarande landshövdingarna innebära, att löneregleringen i verkligheten skulle medföra en inkomstminskning. Riksdagen har fördenskull funnit billighetsskäl tala för, att nuvarande innehavare av landshövdingebefattningar må, i den utsträckning förhållandena det medgiva, bibehållas vid de uppdrag av nu nämnda slag, de eventuellt innehava, under viss kortare tid framåt; och har riksdagen för sin del bestämt denna tid till fem år. Ett skäl härtill synes ock riksdagen ligga däri, att, i enlighet med vad Eders Kungl. Maj:t föreslagit och riksdagen medgivit, nytillträdande landshövding skall komma i åtnjutande av förmånen att på statsverkets bekostnad erhålla möbler till vissa rum, en förmån, varav de nuvarande landshövdingarna icke erhållit del.

I nu nämnda utsträckning har riksdagen funnit sig böra bifalla de i nyssberörda motion väckta förslagen, i vad dessa angå landshövdingarnas lönereglering.

Vad härefter angår frågan om landshövdingens rätt till *fri bostad*, har riksdagen i likhet med departementschefen ansett det icke böra ifrågasättas, att vid den nu tillämnade löneregleringen övergiva det hittillsvarande systemet, enligt vilket landshövding i regel innehar bostad i länsresidenset. Riksdagen delar emellertid departementschefens uppfattning därom, att, där åt landshövding upplåten bostadslägenhet erfordras för annat statsändamål, eller där särskilda förhållanden eljest därtill föranleda, landshövding skall vara skyldig att antingen avstå från lägenheten eller ock underkasta sig den minskning av densamma, som må anses skälig. I förra fallet bör sålunda landshövding, på sätt ock departementschefen föreslagit, vara skyldig att övertaga annan lämplig lägenhet eller ock åtnöjas med kontant hyresersättning.

Mot vad Eders Kungl. Maj:t i övrigt i detta sammanhang föreslagit i fråga om landshövdingars skyldighet att underkasta sig *reglering i* åt dem nu upplåtna *boställslägenheter och markområden* samt beträffande gottgörelse för *flyttningskostnad, skadeersättning* i vissa fall och *tiden för avträddandet av bostadslägenhet* har riksdagen icke haft något att erinra.

I fråga om de *bränslekostnader*, som äro förenade med ett utnyttjande av landshövdingarnas boställslägenheter, har av skäl, som 1902 års löneregleringskommitté anført, statsverkets bidrag ansetts böra utsträckas till att gälla, utom själva uppvärmningskostnaden, jämväl utgifterna för bränsle, som erfordras till vissa hushållsändamål. Då detta förslag synes riksdagen väl motiverat, har riksdagen sålunda bifallit förslaget härutinnan.

I samband med förevarande förslag om ny definitiv lönereglering för landshövdingarna har departementschefen, såsom ovan antytts, till prövning upptagit frågan om bidrag från statens sida till *landshövdingbostädernas möblering*. Enligt departementschefens förslag skulle bidraget ifråga utgå i sådan form, att staten uppsatte och underhölle fullständig möblering av högst fyra rum inom varje länsresidens, och borde uppsättningens storlek och sammansättning i övrigt lämpas efter de rådande förhållandena i varje särskilt fall och med beaktande av ändamålsenlighetens krav.

Då, på sätt i propositionen framhållits, man alltjämt på grund av landshövdingarnas representationskostnader torde få räkna med, att, även om åtgärder för reduktion av landshövdingarnas boställslägenheter i något fall genomföras, landshövdingarna jämväl hädanefter komma att hava till sig upplåtna boställslägenheter, som till storleken väsentligen överstiga deras personliga behov, och kostnaderna för möblering för den skull icke komma att stå i rimligt förhållande till de för ifrågasatt tjänstemän avsedda kontanta avlöningsförmånerna, har riksdagen ansett sig böra medgiva, att bidrag från statens sida lämnas för landshövdingbostädernas möblering. Bidraget synes ock riksdagen lämpligast böra utgå i den form och i den omfattning, departementschefen föreslagit, och hava de ifrågasatta kostnaderna härför icke givit riksdagen anledning till erinran.

Med hänsyn till riksdagens allmänna ståndpunkt till frågan om det civila avlöningsreglementets tillämpning å landshövdingarna har riksdagen icke funnit ändamålsenligt att bringa sagda reglementes föreskrifter i fråga om semesterrätt, förflyttningsskyldighet, löneförmåner under annan ledighet än semester m. m. i tillämpning beträffande landshövdingarna. Därest de av riksdagen ovan beslutade föreskrifterna i fråga om landshövdingens rätt att med sin befattning förena annan tjänst eller uppdrag varda behörigen iakttagna, anser riksdagen nu gällande särskilda bestämmelser i förut berörda hänseenden tillfredsställande, men torde det ankomma på Eders Kungl. Maj:t att utfärda de definitiva föreskrifter härutinnan, som kunna befinnas erforderliga.

Enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag skulle, i likhet med vad som skett vid lönerogleringar under de senaste åren, landshövdingarnas löner utbetalas i efterskott och såsom följd härav vid övergången till den nya lönestaten en särskild övergångslön utanordnas. Mot förslaget härutinnan har riksdagen icke funnit anledning till erinran.

Slutligen har riksdagen medgivit, att nu gällande bestämmelser rörande rätt för landshövding att vid vissa resor av statsverket åtnjuta *resekostnads- och traktamentsersättning* enligt gällande resereglemente jämväl hädanefter må äga tillämpning.

Länsstyrelserna.

Vad härefter angår Eders Kungl. Maj:ts förslag till ny definitiv löneroglering för länsstyrelsernas befattningshavare, har riksdagen vid den prövning, riksdagen ägnat detta förslag, i allt väsentligt ansett sig kunna bifalla det samma. Endast i några punkter har riksdagen på anförda skäl funnit sig böra frånga de särskilda förslag, Eders Kungl. Maj:t framlagt.

Vad då till en början landssekreterarnas och landskamrerarnas löneställning beträffar, har riksdagen först till behandling upptagit spörsmålet, huruvida och i vad mån ifrågasatt befattningshavare m. fl. tjänstemän hos länsstyrelserna jämväl hädanefter böra bibehållas vid dem nu tillkommande rätt till sportler eller huruvida icke denna förmån bör i samband med lönerogleringen upphöra och sportlerna indragas till statsverket.

Vid det övervägande, riksdagen ägnat detta spörsmål, har riksdagen icke

funnit skäl föreligga att frångå den väg, varpå man vid lönerögleringar under senare åren slagit in, eller att sportlerna i samband med löneröglering bortfalla eller indragas till statsverket. I enlighet med vad Eders Kungl. Maj:t föreslagit, synes riksdagen sålunda lämpligt att även i samband med förevarande löneröglering indragning av utgående sportler vidtages. I likhet med Eders Kungl. Maj:t anser dock riksdagen, att den provision å försålda stämplat, som enligt gällande föreskrifter tillkomma tjänstemän vid landsstaten på grund av deras tjänsteställning, icke bör beröras av denna indragning.

Såsom kompensation för de indragna sportlerna skulle enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag till ordinarie landssekreterare och landskamrerare, som uppföras å den nya lönestaten och vilkas sammanlagda avlöning, tillfällig löneförbättring däri inbegripen, i medeltal under åren 1922—1924 — eller den kortare tid, varunder han tilläventyrs innehåft tjänsten — jämte under samma tid i medeltal uppburna sportler överstege årsavlöningen för budgetåret 1925—1926, utgå personligt lönetillägg, motsvarande berörda överskott, dock högst 5,400 kronor, med iakttagande att lönetillägget, vilket borde minskas eller upphöra i den mån avlöningen å ny stat ökades, skulle under loppet av nio år avskrivnas med en niondel om året. I motionen I: 262 har föreslagits, att den tidsperiod, som skulle läggas till grund för sportelberäkningen, måtte något utsträckas och avse medeltalet sportler för åren 1920—1924 i stället för åren 1922—1924, ävensom att maximibeloppet måtte bestämmas till 7,200 kronor. Med hänsyn till det förhållandet att landskamrerarna, på grund av den beskärning av uppbördsprovisionerna, som år 1922 vidtogs, måste anses komma i en i förhållande till landssekreterarna mindre gynnsam ställning i fråga om det personliga lönetillägget, därest den tidsperiod, Eders Kungl. Maj:t föreslagit, skulle läggas till grund för sportelberäkningen, har ock riksdagen ansett sig böra ansluta sig till motionärens förslag i denna del, men kan riksdagen däremot icke medgiva, att maximibeloppet sättes högre än Eders Kungl. Maj:ts ifrågasatt. För att ingen tvekan må behöva råda i fråga om storleken av den sportelinkomst, som må tillkomma landskamrerarna under innevarande år, vill riksdagen hava uttalat, att enligt riksdagens mening hälften av 1925 års sportelinkomster torde böra tillkomma befattningshavarna i fråga.

Vidkommande härefter den fasta lönenivån för landssekreterarna och landskamrerarna har riksdagen i likhet med departementschefen ansett tillfyllest, att lönen för befattningshavarna ifråga bestämmas i enlighet med Eders Kungl. Maj:ts förslag och att de sålunda hänföras till lönegraden B 30 i den av riksdagen godkända nya löneplanen.

Utöver den fasta lönen torde på skäl, departementschefen anført, en fast avlöningsförstärkning böra beredas avdelningscheferna hos länsstyrelserna och detta oberoende av huruvida ersättning för indragna inkomster kommer att utgå eller ej. Enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag, som ansluter sig till det av landsstatslönesakkunniga härutinnan framlagda, skulle avlöningsförstärkningen till landssekreterare och landskamrerare utgå, för år räknat, med 3,500 kronor i Stockholms, Malmöhus samt Göteborgs och Bohus län,

med 1,500 kronor i Gotlands län samt med 2,500 kronor i övriga län. Riksdagen har efter övervägande ansett sig böra bifalla Eders Kungl. Maj:ts förslag härutinnan.

Vidkommande härefter länsassessorernas lönegradsplacering innebär Eders Kungl. Maj:ts förslag, att dessa skulle i lönehänseende hänföras till nuvarande lönegraden B 17, motsvarande i den av riksdagen antagna nya löneplanen lönegraden B 27. Förslaget härutinnan har riksdagen ävenledes funnit sig böra bifalla.

Vad däremot den föreslagna lönegradsplaceringen för länsnotarier och länsbokhållare av 1:a klass beträffar, har riksdagen ansett, att den placering i lönegrad, Eders Kungl. Maj:t för dem föreslagit, måste anses väl låg. De arbetsuppgifter och det ansvar, som under senaste tid i allt större omfattning pålagts dessa befattningshavare, och den föredragningssskyldighet, som i allmänhet dem åvilar, har riksdagen sålunda funnit motivera, att de i lönehänseende beredas en bättre ställning än Eders Kungl. Maj:ts förslag innebär. Riksdagen har för sin del ansett, att länsnotarier och länsbokhållare av 1:a klass böra hänföras till lönegraden B 24, och ansluter sig alltså riksdagen härutinnan till det i motionerna I: 269 och II: 412 väckta förslaget.

Eders Kungl. Maj:ts förslag i fråga om länsnotariernas och länsbokhållarnas av 2:a klass lönegradsplacering har riksdagen funnit sig böra bifalla.

I fråga om landskanslisternas och landskontoristernas placering i lönehänseende innebär Eders Kungl. Maj:ts förslag, att dessa befattningshavare skulle hänföras till den nya lönegraden B 15.

Vad dessa befattningshavare angår, hade landsstatslönesakkunniga för sin del upptagit tanken på en uppdelning av befattningarna i en högre och en lägre grad. Enligt det av landsstatslönesakkunniga framlagda förslaget, skulle till lönegrad B 17 hänföras landskanslister och landskontorister av 1:a klass samt till lönegrad B 15 befattningarna landskanslist av 2:a klass och landskontorist av 2:a klass. Av de skäl, departementschefen anfört mot ett dylikt förslags genomförande, har riksdagen emellertid ansett sig icke kunna medgiva en sådan uppdelning. Riksdagen har alltså funnit skäligt, att, på sätt Eders Kungl. Maj:t föreslagit, dessa tjänstemän hänföras till den nya 15:e lönegraden.

Eders Kungl. Maj:ts förslag i fråga om de kvinnliga biträdenas och expeditionsvakternas placering i lönegrad hava icke givit riksdagen anledning till erinran.

Vad Eders Kungl. Maj:t föreslagit om särskilda avlöningsbestämmelser, övergångslön och löner till icke-ordinarie personal vid länsstyrelserna har riksdagen ock ansett sig kunna bifalla.

Ej heller har riksdagen funnit något att erinra emot de av Eders Kungl. Maj:t framlagda kostnadsberäkningarna med undantag av vad som följer av riksdagens ståndpunkt till Eders Kungl. Maj:ts förslag i fråga om landshövdingarnas löne reglering samt av riksdagens ställning till länsnotariernas och länsbokhållarnas av 1:a klass placering i lönegrad. Riksdagens beslut i sistberörda hänseende medför en kostnadsökning av i runt tal 46,000 kronor.

Eders Kungl. Maj:ts förslag ifråga om beräkningen av övriga i nu föreliggande proposition äskade anslag hava icke givit riksdagen anledning till anmärkning.

Under åberopande av vad sålunda anförts får riksdagen alltså anmäla, att riksdagen i anledning av Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition och förberörda motioner

dels fastställt följande ordinarie stat för landshövdingarna, att tillämpas från och med den 1 juli 1925:

Stat:		Lön kr.
1 landshövding (i Malmöhus län)		23,500
1 » (i Göteborgs och Bohus län)		23,500
1 » (i Stockholms län)		21,000
21 landshövdingar (i övriga län)		441,000
	Summa kronor	509,000

dels beslutat att i fråga om landshövding följande bestämmelser skola gälla:

1. a. Landshövding är berättigad till fri bostad i kronans hus med därtill i förekommande fall hörande planterat område (bostadslägenhet) av den omfattning, som av Kungl. Maj:t för varje särskilt län fastställts. Där särskilda förhållanden därtill föranleda, må dock Kungl. Maj:t tilldela landshövding antingen annan, åt honom förhyrd bostadslägenhet, eller ock, i stället för bostad in natura, kontant hyresersättning till belopp, som för varje gång med hänsyn till förekommande omständigheter bestämmes.

Vid landshövdingens tillträde till sin tjänst skall för honom avsedd bostad genom statens försorg vara försedd med möblering för högst fyra till representation avsedda rum. Underhållet av möblering, som genom statens försorg anskaffats, bekostas av statsverket.

b. Landshövding skall bebo honom anvisad bostadslägenhet, såframt icke Kungl. Maj:t på grund av särskilda omständigheter annorlunda medgivit.

I fråga om bostadslägenhetens begagnande skola i övrigt lända till efterrättelse de särskilda bestämmelser, som äro eller varda meddelade.

c. Därest landshövdingens bostadslägenhet erfordras för utvidgning av länsstyrelsens ämbetslokaler eller för annat statsändamål, är landshövding skyldig att å tid, som av Kungl. Maj:t bestämmes, avstå från lägenheten och åtnöjas med åt honom förhyrd bostadslägenhet eller kontant hyresersättning. För enahanda ändamål är landshövding jämväl skyldig att underkasta sig sådan minskning av bostadslägenheten, som skäligen må kunna ske.

Har landshövding på grund av sålunda ändrad disposition av den honom anvisade bostadslägenheten nödgats flytta, skall statsverket gottgöra honom skäligen flyttningkostnad efter Kungl. Maj:ts bestämmande i förekommande fall. Har genom sådan flyttning eller i följd av en mera väsentlig, vid landshövdingens tillträde av befattningen icke påräknad, rubbning i bostadsförhållandena skada eller förlust åsamkats honom, skall statsverket lämna honom skäligen skadeersättning, likaledes efter Kungl. Maj:ts bestämmande.

d. Beträffande bostadslägenhetens avträdnad i andra fall än de i c angivna skall gälla, att landshövding eller, om han avlidit, hans dödsbo skall avträda lägenheten å den fardag, som infaller näst efter tre månader från det landshövdingen från tjänsten avgått eller avlidit, dock att avflyttning skall

ske, där landshövding beviljas avsked på tid, som av honom begärts, å den fardag, som infaller näst efter avgången från tjänsten, samt, därest landshövding från tjänsten entledigas, å tid, som av Kungl. Maj:t bestämmes.

e. Landshövding eller, om han avlidit, hans dödsbo skall i den omfattning, som i brist på överenskommelse bestämmes av Kungl. Maj:t, upplåta nödigt utrymme i bostadslägenheten för landshövdingens vikarie eller efterträdare.

2. Kostnaderna för uppvärmning av landshövding anvisad bostadslägenhet samt för bränsle, som i lägenheten använts för hushållsändamål, bekostas till tre fjärdedelar av statsverket i enlighet med de närmare föreskrifter, som av Kungl. Maj:t utfärdas;

dels beslutat, att, där ordinarie landshövding enligt hittills gällande bestämmelser ägt uppbära någon del av avlöningen — såväl i staten upptagen avlöning, som tillfällig löneförbättring — i förskott, vid ingången av juli månad 1925 till honom skall på statsverkets bekostnad utbetalas ett belopp, motsvarande vad han skulle hava i den befattning, han vid utgången av juni månad 1925 innehar, i förskott uppburit för juli månad 1925, om de dittillsvarande avlöningsbestämmelserna då fortfarande varit gällande;

dels höjt det ordinarie anslaget till landshövdingarna, nu 318,500 kronor, med 225,000 kronor till 543,500 kronor;

dels beslutat, att avlöningsreglementet för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, skall från och med den 1 juli 1925 med nedan angivna undantag äga tillämpning å befattningshavare vid länsstyrelserna, samt att i samband därmed de vissa av nämnda befattningshavare tillkommande sportler skola till statsverket indragas;

dels beslutat, att uti den till sagda reglemente hörande tjänsteförteckningen under femte huvudtiteln må införas följande:

Verk och befattningar	Avdelning och lönegrad enligt löneplanen
Femte huvudtiteln	
<i>Landsstaten.</i>	
<i>Länsstyrelserna.</i>	
Landssekreterare	B 30
Landskamrerare	B 30
Länsassessorer	B 27
Länsnotarier av 1:a klass	B 24
Länsbokhållare av 1:a klass	B 24
Länsnotarier av 2:a klass	B 21
Länsbokhållare av 2:a klass	B 21
Landskanslister	B 15
Landskontorister	B 15
Förste expeditionsvakter	B 7
Kansli- och kameralbiträden	B 7
Expeditionsvakter	B 5
Kontorsbiträden	B 4
Skrivbiträden	B 2

dels bestämt antalet ordinarie befattningshavare vid de särskilda länsstyrelserna på sätt i statsrådsprotokollet över socialärenden den 13 mars 1925 angivits;

dels beslutat, att utöver vad i 3 § av avlöningsreglementet stadgas och utan hänsyn till vad i sagda författningsrum finnes däremot stridande skall i fråga om befattningar vid länsstyrelserna gälla,

att med annan tjänst än landssekreterare-, landskamrerare- eller länsassessorsbefattning må under den i 2 mom. av berörda 3 § i avlöningsreglementet angivna förutsättning kunna förenas tjänst å kommuns stat;

dels föreskrivit, att vid tillämpning i fråga om befattningshavare vid länsstyrelserna av de i 13 § 3 mom. 1 punkten i ovannämnda avlöningsreglemente givna bestämmelserna om tjänstemans förflyttningsskyldighet skall med uttrycket »det verk, han tillhör eller varunder han lyder», förstås landsstaten i allmänhet, utan begränsning till det egna länet;

dels beslutat, att landssekreterare och landskamrerare skola var för sig utöver dem enligt avlöningsreglementet tillkommande lön uppbära avlöningsförstärkning med följande belopp, för år räknat:

i Stockholms, Malmöhus samt Göteborgs och Bohus län	3,500 kronor
i Gotlands län	1,500 »
i övriga län	2,500 »

dels godkänt följande bestämmelser:

a) Beträffande ordinarie landssekreterare och ordinarie landskamrerare, som övergå till den nya lönestaten, skall gälla, att den, vilkens sammanlagda avlöning, tillfällig löneförbättring däri inbegripen, i medeltal under åren 1920—1924 jämte under samma tid i medeltal uppburna sportler, överstiger vederbörandes avlöning, däri inberäknad avlöningsförstärkning, för budgetåret 1925—1926, skall tilldelas personligt lönetillägg, motsvarande berörda överskott, dock högst 5,400 kronor för år räknat, med iakttagande, att det sålunda bestämda särskilda lönetillägget skall avskrivas: med en niondel från och med den 1 juli 1926, med ytterligare en niondel å det ursprungliga beloppet från och med den 1 juli 1927 o. s. v., så att hela beloppet är avskrivet med utgången av juni månad 1934.

Förutom genom nu nämnda successiva avskrivning skall berörda särskilda personliga lönetillägg minskas i den mån tjänstemannens avlöning till följd av uppflyttning till högre löneklass ökas utöver den i föregående stycke angivna sammanlagda avlöningen omedelbart efter övergången till den nya lönestaten.

Vid tjänstledighet för landssekreterare eller landskamrerare på grund av sjukdom eller av annan anledning skola i fråga om tjänstemannens rätt att uppbära avlöningsförstärkning och för honom eventuellt fastställt personligt lönetillägg gälla de särskilda bestämmelser, som av Kungl. Maj:t i sådant hänseende meddelas.

I fråga om ersättning till vikarie för landssekreterare och landskamrerare må särskilda föreskrifter likaledes av Kungl. Maj:t meddelas, att gälla utöver de i 19 § uti avlöningsreglementet givna bestämmelserna.

b) Beträffande befattningshavares avlöningsförmåner vid förflyttning till annan tjänst skola i fråga om landssekreterare och landskamrerare följande särskilda föreskrifter lända till efterrättelse.

Förflyttas landssekreterare eller landskamrerare efter egen ansökan eller, utan sådan ansökan, på grund av något tjänstemannens förfarande i tjänsten, till befattning inom samma eller lägre lönegrad, skall han, oavsett huruvida den nya stationeringsorten tillhör samma ortsgrupp som den gamla eller icke, med frånträdande av den med den tidigare tjänsten förenade avlöningsförstärkningen och det av honom i sagda tjänst eventuellt uppburna personliga lönetillägget, äga i den nya tjänsten uppbära den avlöningsförstärkning, som tilläventyrs kan vara med densamma förenad.

Varder tjänsteman, om vilken nu är fråga, utan egen ansökan och utan något sitt förvällande förflyttad till tjänst inom samma eller lägre lönegrad, skall han, likaledes oberoende av vilken ortsgrupp, hans stationeringsort efter förflyttningen tillhör, bibehållas vid den avlöningsförstärkning och den rätt till personligt lönetillägg, som han i den tidigare tjänsten ägt åtnjuta;

dels beslutat, att, där ordinarie tjänsteman, vid länsstyrelse, å vilken ovan nämnda avlöningsreglemente kommer att från och med den 1 juli 1925 äga tillämpning, enligt hittills gällande bestämmelser ägt uppbära någon del av avlöningen — såväl i staten upptagen avlöning som tillfällig löneförbättring eller tillfälligt lönetillägg — i förskott, vid ingången av juli månad 1925 till honom skall på statsverkets bekostnad utbetalas ett belopp, motsvarande vad han skulle hava i den befattning, han vid utgången av juni månad 1925 innehar, i förskott uppburit för juli månad 1925, om de dittillsvarande avlöningsbestämmelserna då fortfarande varit gällande;

dels förklarar, att övriga av riksdagen med avseende å den definitiva löne-regleringen för befattningshavare vid statsdepartement med flera verk lämnade medgivanden må i tillämpliga delar gälla även beträffande befattningshavare vid länsstyrelserna;

dels godkänt följande stat för befattningshavare vid länsstyrelserna, att tillämpas från och med budgetåret 1925—1926:

Stat.	kronor
Avlöningar till ordinarie befattningshavare vid länsstyrelserna, förslagsanslag	2,636,700
Vikariatsersättningar, förslagsanslag	50,000
Avlöningsförstärkning till landssekreterare och landskamrerare, förslagsanslag	124,000
Personligt lönetillägg till landssekreterare och landskamrerare, förslagsanslag	260,000
Övergångslön, förslagsanslag	110,000
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m.	675,000
Sakkunniga till biträde vid utredningar m. m.	9,000
<hr/> Summa kronor	3,864,700

dels beslutat, att tjänsteman vid länsstyrelse, som kvarstår å sådan äldre avlöningsstat, med vilken icke är förbunden skyldighet att underkasta sig minskning eller upphörande av sportler, skall, vid indragning till statsverket av sportler för befattningshavare vid länsstyrelserna, erhålla gottgörelse för mistade sportler, beräknad efter medeltalet av den inkomst, tjänstemannen må anses hava åtnjutit av sålunda indragna sportler under den senast förflutna tid, såvitt möjligt ej understigande tio år, därför denna inkomst kan utrönas;

dels under femte huvudtiteln — med uteslutande av följande under avdelningen landsstaten uppförda anslag, nämligen det ordinarie anslaget till tjänstemän och betjante vid länsstyrelserna, det ordinarie anslaget till sakkunniga till biträde vid utredningar m. m. samt det ordinarie reservationsanslaget till extra biträden hos länsstyrelserna m. m. — under avdelningen överståthållarämbetet och landsstaten under rubriken befattningshavare vid länsstyrelserna uppfört ett ordinarie förslagsanslag av 3,864,700 kronor;

dels under femte huvudtiteln till beredande av ortstillägg till landsfogden i Göteborgs och Bohus län för budgetåret 1925—1926 anvisat ett extra anslag av 200 kronor;

dels under femte huvudtiteln under avdelningen diverse nedsatt det ordinarie förslagsanslaget till ålderstillägg, nu 650,000 kronor, med 100,000 kronor till 550,000 kronor;

dels under femte huvudtiteln under avdelningen diverse uppfört det ordinarie förslagsanslaget till skrivmaterialier och expenser, ved m. m. med 1,200,000 kronor;

dels under femte huvudtiteln till beredande av tillfälliga lönetillägg åt vissa vaktmästare och med dem jämförliga befattningshavare för budgetåret 1925—1926 anvisat ett extra förslagsanslag av 9,500 kronor;

dels ock under femte huvudtiteln för bestridande av kostnaderna för dyrtidstillägg åt vissa befattningshavare i statens tjänst för budgetåret 1925—1926 anvisat ett extra förslagsanslag av 5,500,000 kronor.

Stockholm den 5 juni 1925.

Med undersätlig vörndnad.
